

Uchwała nr
Sejmiku Województwa Mazowieckiego
z dnia r.

w sprawie Chojnowskiego Parku Krajobrazowego

Na podstawie art. 16 ust. 3 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2024 r. poz. 1478) - uchwała się, co następuje:

§ 1.

1. Chojnowski Park Krajobrazowy, zwany dalej "Parkiem", obejmuje obszar chroniony ze względu na wartości przyrodnicze, historyczne i kulturowe oraz walory krajobrazowe Lasów Chojnowskich, doliny rzeki Jeziorki oraz fragmentu skarpy wiślanej w celu zachowania oraz popularyzacji tych wartości w warunkach zrównoważonego rozwoju.
2. W celu zabezpieczenia Parku przed zagrożeniami zewnętrznymi wynikającymi z działalności człowieka funkcjonuje otulina, to jest strefa ochronna granicząca z Parkiem.
3. Park wraz z otuliną obejmuje obszar o powierzchni 11 988,76 ha, w tym powierzchnia Parku wynosi 6 876,08 ha, powierzchnia otuliny wynosi 5 112,68 ha.
4. Park wraz z otuliną zlokalizowany jest w powiecie piaseczyńskim, na terenie gmin: Piaseczno, Konstancin - Jeziorna, Góra Kalwaria, Tarczyn i Prażmów.
5. Wykaz współrzędnych punktów załamania granicy Parku w układzie współrzędnych płaskich prostokątnych PL-2000 określa załącznik nr 1 do uchwały.
6. Wykaz współrzędnych punktów załamania granicy otuliny Parku w układzie współrzędnych płaskich prostokątnych PL-2000 określa załącznik nr 2 do uchwały.
7. Poglądowe mapy granic Parku i jego otuliny określa załącznik nr 3 do uchwały.

§ 2.

1. Określa się następujące szczególne cele ochrony wartości przyrodniczych:
 - 1) ochrona cennego kompleksu Lasów Chojnowskich, z występującymi w nim chronionymi i rzadkimi gatunkami roślin, zwierząt i grzybów oraz cennymi siedliskami przyrodniczymi;
 - 2) ochrona doliny rzeki Jeziorki, z naturalnym meandrującym korytem oraz ciągnącym się wzdłuż niej pasmem łąk, pastwisk, zadrzewień i lasów łęgowych stanowiącej siedlisko roślin, zwierząt i grzybów charakterystycznych dla tego typu środowisk;
 - 3) ochrona fragmentu doliny Wisły ze skarpą jako cennego elementu przyrody nieożywionej oraz ostoju wielu ważnych dla Niżu Polskiego gatunków fauny, flory i grzybów.
2. Określa się następujące szczególne cele ochrony wartości historycznych i kulturowych:
 - 1) ochrona swoistego charakteru zabudowy podmiejskiej i wiejskiej, w tym cennych zespołów parkowo-dworskich i willowych;
 - 2) ochrona i upowszechnianie wartości historycznych Lasów Chojnowskich jako terenu ważnych wydarzeń, w szczególności w okresach powstań narodowych oraz obu wojen światowych;
 - 3) ochrona w krajobrazie Parku cennych z punktu widzenia historycznego i kulturowego miejsc pamięci narodowej, cmentarzy wojennych, kaplic i krzyży przydrożnych.
3. Określa się następujące szczególne cele ochrony walorów krajobrazowych:

- 1) ochrona różnorodności krajobrazowej Parku, w tym mozaiki krajobrazów leśnych, łąkowych i dolinowych;
- 2) ochrona krajobrazu przyrodniczo - kulturowego charakterystycznego dla południowych obrzeży aglomeracji warszawskiej;
- 3) ochrona malowniczej skarpy wiślanej z licznymi jarami i wąwozami;
- 4) ochrona krajobrazów dolin rzek: Wisły, Jeziorki, Zielonej, Tarczynki i Małej.

§ 3.

1. W Parku zakazuje się:

- 1) realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2024 r. poz. 1112);
- 2) likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych, jeżeli nie wynikają z potrzeby ochrony przeciwpowodziowej lub zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub wodnego lub budowy, odbudowy, utrzymania, remontów lub naprawy urządzeń wodnych;
- 3) pozyskiwania do celów gospodarczych skał, w tym torfu, oraz skamieniałości, w tym kopalnych szczątków roślin i zwierząt, a także minerałów i bursztynu;
- 4) wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, z wyjątkiem prac związanych z zabezpieczeniem przeciwsztormowym, przeciwpowodziowym lub przeciwosuwiskowym lub budową, odbudową, utrzymaniem, remontem lub naprawą urządzeń wodnych;
- 5) dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli zmiany te nie służą ochronie przyrody lub racjonalnej gospodarce rolnej, leśnej, wodnej lub rybackiej;
- 6) budowania nowych obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od:
 - a) linii brzegów rzek, jezior i innych naturalnych zbiorników wodnych,
 - b) zasięgu lustra wody w sztucznych zbiornikach wodnych usytuowanych na wodach płynących przy normalnym poziomie piętrzenia określonym w pozwoleniu wodnoprawnym, o którym mowa w art. 389 pkt 1 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne (Dz. U. z 2024 r. poz. 1087, 1089 i 1473)
 - z wyjątkiem obiektów służących turystyce wodnej, gospodarce wodnej lub rybackiej;
- 7) likwidowania, zasypywania i przekształcania zbiorników wodnych, starorzeczy oraz obszarów wodno-błotnych;
- 8) wylewania gnojowicy, z wyjątkiem nawożenia własnych gruntów rolnych;
- 9) prowadzenia chowu i hodowli zwierząt metodą bezściółkową;
- 10) utrzymywania otwartych rowów ściekowych i zbiorników ściekowych;
- 11) organizowania rajdów motorowych i samochodowych;
- 12) używania łodzi motorowych i innego sprzętu motorowego na otwartych zbiornikach wodnych.

2. Zakaz, o którym mowa w ust. 1 pkt 6, nie dotyczy:

- 1) obszarów przeznaczonych pod zabudowę w obowiązujących w dniu wejścia w życie niniejszej uchwały w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego;
- 2) budowy nowych obiektów budowlanych w granicach wyznaczonych przez obwiednię prowadzoną w odległości 50 m od zewnętrznych krawędzi skrajnych budynków tworzących zwartą zabudowę lub po zewnętrznych granicach działek, na których położone są te budynki, jeśli ich odległość od tych granic jest mniejsza niż 50 m, pod warunkiem że odległość tej obwiedni nie będzie mniejsza niż 50 m od linii brzegów rzek,

jezior i innych naturalnych zbiorników wodnych, a także od zasięgu lustra wody w sztucznych zbiornikach wodnych usytuowanych na wodach płynących przy normalnym poziomie piętrzenia określonym w pozwoleniu wodnoprawnym, o którym mowa w art. 389 pkt 1 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne; przez zwartą zabudowę rozumie się zgrupowanie nie mniej niż 5 budynków, z wyjątkiem wyłącznie gospodarczych pomiędzy, którymi największa odległość sąsiadujących ze sobą budynków istniejących w dniu wejścia w życie niniejszej uchwały, nie przekracza 100 m.

§ 4.

Traci moc rozporządzenie nr 7 Wojewody Mazowieckiego z dnia 4 kwietnia 2005 r. w sprawie Chojnowskiego Parku Krajobrazowego (Dz. Urz. Woj. Maz. poz. 1976).

§ 5.

Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Mazowieckiego.

Uzasadnienie

Chojnowski Park Krajobrazowy (ChPK), ustanowiony został rozporządzeniem nr 7 Wojewody Mazowieckiego z dnia 4 kwietnia 2005 r. w sprawie Chojnowskiego Parku Krajobrazowego (Dz. Urz. Woj. Maz. poz. 1976).

Zgodnie z art. 16 ust.1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2024 r. poz. 1478) park krajobrazowy obejmuje obszar chroniony ze względu na wartości przyrodnicze, historyczne i kulturowe oraz walory krajobrazowe w celu zachowania oraz popularyzacji tych wartości w warunkach zrównoważonego rozwoju.

Na podstawie art. 18 ust. 1 ww. ustawy, w grudniu 2019 r. uchwałą nr 228/19 Sejmik Województwa Mazowieckiego ustanowił Plan Ochrony dla ChPK. Plan został sporządzony zgodnie z wymogami art. 19 ust. 6b i art. 20 ust. 1 i 4 ustawy o ochronie przyrody oraz zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 12 maja 2005 r. w sprawie sporządzenia projektu planu ochrony dla parku narodowego, rezerwatu przyrody i parku krajobrazowego, dokonywania zmian w tym planie oraz ochrony zasobów, tworów i składników przyrody (Dz. U. z 2005 r. poz. 794).

Zgodnie z art. 16 ust. 3 i 4 ustawy o ochronie przyrody utworzenie parku krajobrazowego lub powiększenie jego obszaru następuje w drodze uchwały sejmiku województwa, która określa jego nazwę, obszar, przebieg granicy i otulinę, jeżeli została wyznaczona, szczególne cele ochrony oraz zakazy właściwe dla danego parku krajobrazowego lub jego części, wybrane spośród zakazów, o których mowa w art. 17 ust. 1. W przedmiotowej uchwale został uchylony zakaz „zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia ich nor, legowisk, innych schronień i miejsc rozrodu oraz tarlisk, złożonej ikry (...)”, pozostałe zakazy wynikają z potrzeby ochrony ChPK.

Na podstawie wytycznych zawartych w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 11 września 2012 r. w sprawie centralnego rejestru form ochrony przyrody (Dz. U. poz. 1080) w trakcie prac nad Planem Ochrony ChPK przygotowano cyfrowy zapis granic ChPK - bazę danych przestrzennych. Na podstawie przedmiotowej bazy przygotowano załączniki graficzne do Planu Ochrony ChPK, a także wykaz współrzędnych punktów załamania granicy ChPK w układzie współrzędnych płaskich prostokątnych PL-2000 (załącznik nr 1) do przedmiotowej uchwały oraz wykaz współrzędnych punktów załamania granicy otuliny ChPK w układzie współrzędnych płaskich prostokątnych PL-2000 (załącznik nr 2).

Zgodnie z rozporządzeniem nr 7 Wojewody Mazowieckiego z dnia 4 kwietnia 2005 r. w sprawie Chojnowskiego Parku Krajobrazowego powierzchnia Parku wynosiła **6 796 ha**, a otuliny **4 727 ha**. Po przeprowadzeniu uszczegółowienia i doprecyzowania przebiegu granicy zgodnie z opisem tekstowym zawartym w ww. Rozporządzeniu (brak załącznika mapowego), analizie obowiązujących dokumentów planistycznych uzgodnionych z Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska w Warszawie oraz uwzględnieniu uwag Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie zgłoszonych w trakcie opracowywania planu ochrony dla ChPK w 2019 r., zmieniły się powierzchnie Parku i otuliny, które wynoszą w przypadku Parku **6 876,08 ha** i otuliny **5 112,68 ha**. Różnice między powierzchniami określonymi w rozporządzeniu, a powierzchniami obliczonymi po ustaleniu dokładnego przebiegu granicy Parku wynikają z dowiązania granic Parku do granic działek ewidencyjnych oraz z zastosowania bardziej precyzyjnych metod pomiarowych. W latach ubiegłych przy wyznaczaniu granic Parku stosowano mniej dokładne metody planimetryczne, a obecne pomiary powierzchni dokonywano w systemie informacji przestrzennej.

Projekt przedmiotowej uchwały przedłożono do uzgodnienia Regionalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska w Warszawie oraz radom gmin: Konstancin-Jeziorna, Prażmów, Góra Kalwaria, Piaseczno, Tarczyn – zgodnie z art. 16 ust. 4 ww. ustawy. Rada Miejska Góry Kalwarii uchwałą nr CVII/956/2024 odmówiła uzgodnienia projektu uchwały. Tut. Urząd złożył zażalenie do Samorządowego Kolegium Odwoławczego. Samorządowe Kolegium Odwoławcze uchylilo uchwałę Rady Miejskiej Góry Kalwarii nr CVII/956/2024. W związku powyższym projekt uchwały uznaje się za uzgodniony w trybie milczącym zgodnie z art. 23 ust. 3a ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody

Projekt uchwały przekazano również do konsultacji Mazowieckiej Radzie Działalności Pożytku Publicznego.